

HAGYJAD AZ ÚR ISTENRE TE MINDEN UTADAT

1. HAGY - JAD az Úr Is - ten - re Te min - den u - ta - dat,
Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ő né - ked nyug - tot ad.
Ki az e - get hor - doz - za, Osz - lat fel - hőt, sze - let,
Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.

1. *HAGYJAD* az Úr Istenre Te minden utadat, Ha bánt szíved keserve, Ő néked nyugtot ad. Ki az eget hordozza, Oszlat felhőt, szelet, Napját rád is felhossa, Atyád ő, áld, szeret.

2. *AZ ÚRRA* bízzad dolgod: Könnyebbül a teher; *:/:* Ezer baj közt is boldog, Aki nem csügged el. Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, S megnyered ügyedet.

3. *A TE* irgalmasságod Van rajtam, Istenem, *:/:* Te jól tudod, jól látod, Hogy mi használ nekem. Sorsomat úgy intézed, Amint te akarod; Bölcs a te végzésed, Ha áld, ha sújt karod.

4. *UTAD* van számtalan sok, Uram, és eszközöd; *:/:* Reánk is szent áldásod Bőséggel öntözöd. Művednek akadály, Szünetje nincs soha; Úgy téssz, amint kívánja Gyermeked java.